

திணைநிலை வாழ்வியலில் மருதநிலத்து மக்கள்

இரா. சங்கர் ^{அ,*}

^அ தமிழ் முதுகலை மற்றும் ஆய்வியல், தூய நெஞ்சக் கல்லூரி (தன்னாட்சி),

திருப்பத்தூர்-635601. தமிழ்நாடு.

Lifestyle of Ancient Maruthaa People

R. Sankar ^{a,*}

^a PG & Research Department of Tamil, Sacred Heart College (Autonomous), Tirupattur-635601, Tamil Nadu, India.

Corresponding Author:
thilagarsan@gmail.com

Received : 19-01-2020
Accepted : 18-03-2020

ABSTRACT

The life of the ancient Tamil people belonging to various community groups is based upon five different land forms. Their life is based on the Mountains, later they created new forest land and developed that forest in to Paalai and Neydhal field in their respective highs and lows. The people those lived in Paalai and Neydhal were the leaders of that particular land. Similarly, Uzhavan and Uzathiyar were the leaders of the Marutham land. The ancient literature also depicts that there were other people belonging to Kalamar, Thozhuvar, Mallar, Kambalar, Vinaingar, Uzhavar, Kadaingar, Kilaingar, Sidhalar and Mezhiyar lived in the Marutham land. This article mainly focuses on the lifestyle, cultural movements and occupations of the ancient people and also tries to find out if there is any discrimination based on the casteism among the ancient population.

Keywords: Maruthaa, Tamil, Five land forms, Lifestyle

ஆசிரியர் குறிப்பு

முதுமுனைவர் இரா. சங்கர் அவர்கள் தற்பொழுது திருப்பத்தூரில் உள்ள தூயநெஞ்சக் கல்லூரி(தன்னாட்சி), முதுகலைத் தமிழ் மற்றும் ஆய்வுத்துறையில் உதவிப் பேராசிரியராகப் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கின்றார். இதற்கு முன் இந்திய மொழிகளின் நடுவண் நிறுவனம், மைசூரிலும் செம்மொழித் தமிழாய்வு மத்தய நிறுவனம், சென்னையிலும் பணியாற்றியவர். சமூகமம் மற்றும் பண்பாட்டியல் அடிப்படையில் பன்னாட்டு, தேசிய அளவிலும் இதழ்களில் கட்டுரைகளை எழுதியிருக்கின்றார். "சங்ககால எயினரின் படிநிலை வளர்ச்சி", "சங்ககால இனக்குழு சமுதாயத்தின் படி நிலை வளர்ச்சி" அகிய இரு நூல்களை வெளியிட்டிருக்கின்றார்.

ஆய்வுச் சுருக்கம்

பழந்தமிழரின் இனக்குழு வாழ்வியலானது ஐந்துவகை நிலக்கூறுகளால் கட்டமைக்கப்பட்டிருந்தது. மலைசார்ந்த வாழ்வியலை அடுத்துக் காடும்; காடுசார்ந்த வாழ்வியலை அடுத்து வயலும், வயல்சார்ந்த வாழ்வியலின் வளர்ச்சி மற்றும் வீழ்ச்சி கண்ட நிலையாக நெய்தலும் நிலமும் பாலை நிலமும் உருவாகின. அந்த அந்த நிலத்தில் வாழ்ந்த மக்கள் அந்நிலத்திற்குண்டான தலைமக்களாக விளங்கினர். அவ்வகையில் மருதநிலத்து மக்களாக உழவன் உழத்தியரை முதன்மைபடுத்தினர். அவ்வாறு மருதநில மக்களை உழவன், உழத்தியரென முதன்மைபடுத்தி இருந்தாலும், களமர், தொழுவர், மள்ளர், கம்பளர், வினைஞர், உழவர், கடைஞர், கிளைஞர், சிலதர், மேழியர் என இன்னும் பல இனக்குழுவினர் மருதநிலத்து மக்களாக வாழ்ந்திருந்ததை சங்க இலக்கியங்கள் முதலான பல இலக்கியங்கள் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. அவ்வினக்குழுவினரின் வாழ்வியல், அம்மக்களிடத்துள்ள பண்பாட்டு அசைவுகள், தொழில்முறைகள் போன்றவற்றை ஆய்வதும், அம்மக்களிடத்து சாதியம் என்ற அடிப்படையில் இனப்பகுப்பு இருந்ததா என்பதை ஆராய்ந்து கூறுவதுமாக இக்கட்டுரை அமைந்திருக்கிறது.

முன்னுரை

‘விருந்தே தானே புதுவதன் புகுதல் மேற்றே’ என்று விருந்தோம்பலின் சிறப்பினை விதந்தோதுகிறது தொல்காப்பியம். இதில், இல்லிற்குப் புதிதாக வருகின்றவர்களே விருந்தினர் என்றுரைக்கிறது. தொடக்க காலத்தில், கிடைக்கப்பெற்ற வேட்டைப் பொருளின் மிகுதியை வீணடித்தல் கூடாது எனும்நிலையில் தொடங்கிய விருந்தோம்பல், வளர்ச்சி காலத்தில் மருதநிலத்தின் மிகுதிப் பொருளால் விருந்தோம்பல் வளர்ச்சிகண்டு நிலைகொண்டிருக்கிறது. அவ்விளைநிலத்தின் உருவாக்கமும், அந்நிலத்தில் வாழ்ந்த மக்களைப் பற்றியும் எடுத்துரைப்பதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

மலைநிலத்திலிருந்து காட்டுநிலமும், காட்டு நிலத்திலிருந்து திருந்திய வயல் நிலமும் உருவாகிய நிலையில் குறிஞ்சி நிலத்திலிருந்து முல்லை நிலத்து மக்களும், முல்லை நிலத்திலிருந்து மருதநில வேளாண் மக்களாக உழவர், வினைஞர், மள்ளர், கம்பளர், தொழுவர், களமர் என்று பல நிலைகளில் மருத நிலத்து மக்களைப் பற்றி குறிப்புகள் இலக்கண, இலக்கியங்களில் காணப்படுகின்றன. இதனைச் சேந்தன் திவாகர நிகண்டு,

“களமர், தொழுவர், மள்ளர், கம்பளர்

வினைஞர், உழவர், கடைஞர், இளைஞர் (என்று அனையவை

கழனிச் கடைந்தவர் (பெயரே” (Divagara Nikandu, 2004)

என்ற நூற்பா மருத நிலமக்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறது. இதனைப் போன்றே பிங்கல நிகண்டு,

“களமர், உழவர், கடைஞர், சிலதர்

மள்ளர், மேழியர், மருத மாக்கள்” (Pingkala Nikantu, 2004)

என்று மருத நில மக்களை ஆறு பிரிவினராகவும்,

“களமரே, தொழுவரே, மள்ளர்

கம்பளர், உழுவரோடு

வினைஞர் கடைஞர்” (Soodamani Nikantu, 2004)

என்ற சூடாமணி நிகண்டின் நூற்பா ஏழுவகைப் பிரிவினராகவும் மருதநில மக்களைக் குறிப்பிடுகின்றன.

இவையாவும் பிற்காலத்தவரின் பாகுபாடு. இலக்கண முதன்மையான தொல்காப்பியர் மருதநிலத்தில் வாழ்கின்ற மக்களை மக்களெனத் தனியாகக் குறிப்பிடாமல்,

“ஏனோர் பாங்கினும் எண்ணுங் காலை

ஆனா வகைய திணைநிலைப் பெயரே” (Ilampuranar urai, 2011)

என்று, ‘அந்தந்த நிலத்திற்குரிய, நிலப்பெயர் அடிப்படையில் மக்கட்பெயர் பகுக்கப்பட்டிருக்கும் என்று தொல்காப்பியர் குறிப்பிடுகிறார். அவ்வாறு அவர் கூறுவதிலிருந்து ஒவ்வொரு நிலத்திற்கும், அந்நிலத்தில் வாழ்கின்ற மக்கட்பெயரினைச் சுட்டிக்காட்டும் நிகண்டுகளைப் போலவே, ஏறத்தாழ அதே காலகட்டத்தில் (கி.பி.9-ம் நூற்றாண்டில்) தோன்றியதாகக் கருதப்படும் நாற்கவிராச நம்பியின் அகப்பொருள் விளக்கம்.

“உழவர், உழத்தியர், கடையர், கடையியர்” (Govindaraja Mudaliar, 1998)

என்ற நூற்பாவில் மருத நில மக்களை உழவு செய்கின்றவர்கள் என்ற அளவிலேயே அந்நில மக்களைப் பற்றியதான குறிப்பைத் தருகிறது. மேற்கண்ட நிகண்டுகளும், இலக்கண நூல்களும் மருத நிலமக்கள் உழவு செய்கின்றவர்கள் என்றளவில் ‘உழவர்’ என்ற பெயர்ச்சொல்லைக் குறிப்பிடத் தவறவில்லை. இருப்பினும் மருதநில மக்களை அக்கால வழக்கின்படி,

1. களமர்
2. தொழுவர்
3. மள்ளர்
4. கம்பளர்
5. வினைஞர்
6. உழவர்
7. கடைஞர்
8. கிளைஞர்
9. சிலதர்
10. மேழியர்

எனப் பத்துவகையானப் பெயர்களைக் கொண்டு அழைக்கப் பட்டிருக்கின்றனர் என்பது தெரியவருகின்றது. இவற்றிற்கெல்லாம் பொதுவான பெயர்ச்சொல்லே உழவர் என்பதாகும்.

உழவர்

உழவுத் தொழில் செய்தவர்களைத் தனி இனமாக உழவன் என்ற பெயரால் அழைக்கப்பட்டிருக்கின்றனர். முல்லை நிலத்திலும், குறிஞ்சி நிலத்திலும் மேடுசார்ந்த நிலங்களில் உழவு மேற்கொண்டு திணை விதைத்திருந்தாலும், உழவன் என்றவன்

மருதநிலத்தில் வயல்சார்ந்த சூழலில், வளமான விளைச்சலை விளைவித்தவர்களைக் குறிக்கும் ஓரினப் பெயர்ச்சொல்லாகவே இருந்திருக்கிறது. ஆதன் எழினி என்பவனின் நாட்டிடத்துள்ளச் சோலைகளுக்குச் செல்வோமானால், அச்சோலையில் உள்ள மகளிர் வளமைப் பொருந்திய மலர்களைப் பரிசாகத் தருவர் என்பதில்; நெய்தலம் சோலைக்குச் செல்வோமானால் கடலாடும் பெண்கள் பறித்து வந்த புலிநகக் கோன்றைப் பூவினையும் தருவர் என்றும், மருதநிலத்திற்குச் செல்வோமானால் வயலில் உழுவோர் குவளை மலர்களைத் தருவார் என்றும், முல்லை நிலத்திற்குச் சென்றால் அங்கே காவல் காத்திருக்கும் கோசர்கள் முல்லை மலர்களை மாலையாகக் கட்டித்தருவர் என்று கூறுவதில் மருதநிலம் உழவு சார்ந்தமையால் அவ்வுழவு மேற்கோண்டவன் உழவன் என்ற பொருளில்,

“கழனி உழவர் குற்ற குவளையும்” (Puliyur Kesigan, 1999)

என்ற அகநானூற்றுப் பாடலடி விளக்குகின்றது. மருதநிலமான ஆற்றோரங்களில், ஆற்றுநீர்ப் பாசனங்களைக் கொண்டு அதன்வழி வேளாண்மை செய்தவர்களை உழவர் என்றழைத்தனர் என்பதை ‘கழனி உழவர்’ என்று அழுத்தம் திருத்தமாக இப்பாடலடி விளக்குகிறது.

உழவு செய்யும் நிலங்கள் இரு நிலைகளில் அமைந்திருக்கின்றன.

1.காட்டுநிலம்

2.கழனி நிலம்

காட்டுநிலம் என்பது வானம் பார்த்த பூமியைக் குறிப்பது. மழைபெறும் காலங்களில் விதைவிதைத்து, அறுவடை செய்துகொள்ளும் தன்மையுடைய நிலங்களாகும். முல்லை நிலமும் குறிஞ்சி நிலமும் இத்தன்மையைச் சார்ந்தவையாக விளங்கின.

கழனி நிலம் என்பது ஆற்றங்கரையொட்டிய பகுதிகளில், ஆற்றுநீரைக் கொண்டு பருவக் காலங்களன்றி ஆற்றுப் பாசனம் உள்ளவரை நீர்த்தேக்கத்தில் செழிப்புற்று வளரும் தன்மையுள்ள வயல்வெளிப் பகுதியைக் குறிப்பதாகும்.

உழவுசெய்து வாழ்ந்த மக்களைப் பற்றித் தொல்காப்பியர் வேளாண் மாந்தர் என்பதாக,

“வேளாண் மாந்தர்க்கு உழுதூண் அல்லது

இல்லென மொழிப பிறவகை நிகழ்ச்சி” (Ilampuranar urai, 2011)

என்ற தொல்காப்பிய நூற்பாவில் ‘உழவுசெய்தவர்களுக்கு வேளாண்மை செய்தவர் என்ற பெயர்ச்சொல்லும், உழவுத் தொழிலை வேளாண்மைத் தொழில் என்ற சொல்லால் அழைத்தமையும் விளக்குகிறது.

நிகண்டுகள் கூறுகின்ற பெயர்ச்சொல்லையும், இலக்கணநூல்கள் கூறுகின்ற மருதநில மக்களின் பெயர்ச்சொல்லும் வேளாண்மை செய்தவர்களுக்கு உண்டான பொதுவான பெயர்ச்சொல்லாகவே இருக்க வேண்டுமே அன்றித் தனிப்பெயராக இருந்தது என்று கூறுவதற்கில்லை. அதனடிப்படையில் உழவர் என்பது ஓர் இனமல்ல உழவு செய்கின்ற அனைவருக்கும் உண்டான பொதுச் சொல்லாகவே இருக்க வெண்டும்.

களமர்

களமர் என்ற ஓரினப் பெயர்ச்சொல் சங்கப் பாடல்களில் 'உழவர்' என்ற பெயர்ச்சொல்லைப் போன்று பெரும்பான்மையாகப் பயன்படுத்தவில்லையானாலும், சிறுபான்மையாக இச்சொல்லைப் பயன்படுத்தியிருக்கின்றனர். களமரின் மக்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடும் புறப்பொருள் வெண்பா மாலையின் சான்றுப்பாடலான,

**“களமர் கதிர்மணி காலேகம் செம்பொன்
வளமனை பாழாக வாரிக் - கொளன்மலிந்து
கண்ணார் சிலையார் கவர்ந்தார் கழல் வேந்தன்
நண்ணார் கிளையலற நாடு”** (Puliyur Kesigan, 2010)

என்ற பாடலில், களமர் என்ற சொல்லிற்கு அடியார்கள் என்ற பொருளில் விளக்கம் தருகின்றது. இதனைப் போன்றே,

**“அள்ளல் தங்கிய பகடுஉறு விழுமம்
கள்ஆர் களமர் பெயர்க்கும் ஆர்ப்பே”** (Nagarajan, 2004)

என்ற மதுரைக் காஞ்சி அடிகளிலும், 'மூப்புக் காரணமாகச் சேற்றில் செல்ல வலிமையில்லாமல் தங்கிய எருதுகள் உற்ற வருத்தத்தைக் கள்ளை உண்ணும் உழவர்கள் (களமர்) நீக்கும் ஆரவாரமும்' என்ற விளக்கத்திலும்,

**“கொடிபடு சுவல விடுமயிர்ப் புரவியும்
வேழத்து அன்ன வெருவரு செலவின்
கள்ஆர் களமர் இருஞ்செரு மயக்கமும்”** (Nagarajan, 2004)

என்ற மற்றொரு மதுரைக் காஞ்சிப் பகுதியிலும், களமர் என்ற ஓரின மக்கள் உழவு மேற்கொண்டவர்களாகவும், மதுரை மாநகரின் தெருக்களில் தொழில் புரிந்தவர்களாகவும் செய்தி கிடைக்கின்றமையால், இம்மக்கள் உழவுத்தொழிலை மேற்கொண்ட மருதநிலமக்களாக இருந்தாலும் மருதநில மக்களுக்குள்ளேயே பொருளாதார நிலையில் குன்றியவர்களாகவும், பெருநிலக்கிழாரிடையே அடிமை வேலைகளைச் செய்தவர்களாகவே இருந்திருக்க வேண்டுமென மேற்கண்ட சான்றுகளால் உணரமுடிகின்றது.

தொழுவர்

மருதநிலத்திலேயே வாழ்கின்ற மற்றொரு வகையின மக்கள் தொழுவர். இத்தொழுவர் என்ற சொல்லிற்கு Tamil Lexicon 'தொழில் புரிவோர்' என்று பொருள் தருகின்றது. இருப்பினும்,

**“பொய்கை நாரை போர்வில் சேக்கும்
நெய்தல் அம்கழனி, நெல்அரி தொழுவர்
கம்புவிடு டமென்மினி அவிழ்ந்த ஆம்பல்
அகல் அடை அரியல் மாந்தி”** (Balasubramanian, 2007)

என்ற புறநானூற்றுப் பாடல், 'தொழுவர் என்ற சொல்லிற்கு உழவர் என்ற பொருளில் மருத நிலத்தில் வாழ்ந்த உழவர் (தொழுவர்)கள் மென்மையான ஆம்பல் மலரில் மதுவை

உண்பர் என்பதனை விளக்குவதாக, 'பொய்கையிலே மேய்ந்த நாரை வைக்கோல் போரில் சென்று உறங்கும், நெய்தல் மலரையுடைய அழகிய வயலில் நெல்லை அறுக்கும் உழவர் (தொழுவர்) முகையவிழ்கின்ற மென்மையான ஆம்பலின் அகன்ற இலையில் மதுவை உண்பர்' என்று கூறுவதில் தொழுவர் நெய்தல் நிலத்தோரமுள்ள மருத நிலத்தில் நெல்விளைவித்தவர்களாகக் குறிப்பிட்டமையால், இவர்கள் மருதநிலத்தில் வேளாண்மையும் செய்து வாழ்ந்தவர்கள் என்பது தெரிய வருகின்றது. இதனைப் போன்றே,

“நெல் அரியும் இருந் தொழுவர்

செஞ் ஞாயிற்று வெயில் முனையின்

தெண்கடல் திரைமிசைப் பாயுந்து” (Balasubramaniyan, 2007)

என்ற மற்றொரு புறநானூற்றுப் பாடலிலும், 'பாண்டிய நெடுஞ்செழியன் கடற்கரைப் பட்டினத்தை ஆட்சி செலுத்தியபொழுது அவ்வாட்சிக்குட்பட்ட பட்டினச் சிறப்பை விளக்குவதாக அமையும் இப்பாடலில், கடற்கரையொட்டிய மருதநிலத்தில் 'நெல்லரியும்' பெரும் உழவர் (தொழுவர்)கள் செம்மையான கதிரவனின் வெயிலால் வெறுப்புற்று தெளிந்த கடல் அலையில் நீராடியவராய் இருந்தனர் என்று கூறுவதிலும், மேலே குறிப்பிட்ட புறநானூற்றுச் செய்திகளையும் உற்று நோக்குகையில் இரண்டு பாடல்களும் தொழுவர் வாழ்ந்தப் பகுதி கடலோரம் ஒட்டிய மருதநிலப்பகுதி என்பதை உணர முடிகிறது. நெய்தல் நிலத்து ஒட்டிய மருதநிலப்பகுதியாக இருந்தாலும், அவர்கள் மருதநிலத்திற்குரிய வேளாண்மையே செய்தார்கள் என்ற நிலையில் 'தொழுவர்' என்ற ஓர் இனமக்கள் உழவுத் தொழில் செய்தவர்கள் என்பதை அறியமுடிகிறது. நெய்தல் நிலத்தினை ஒட்டிய மருதம் என்று கூறித் தொழுவர் என்பவர் நெய்தல் நிலத்தின் அருகாமையில் உள்ள மருத நிலத்தில் மட்டும் வாழ்ந்தவர்கள் என்று கூறிவிடுவதற்கும் இல்லை. அதனைக் கடந்து,

“நீர்த் தெவ்வும் நிரைத் தொழுவர்

பாடு சிலம்பு இசை” (Nagarajan, 2004)

“.....மீக்கூறும்

வியல் மேவல் விழுச் செல்வத்து

இரு வகையான், இசை சான்ற

சிறுகுடிப் பெருந் தொழுவர்” (Nagarajan, 2004)

என்ற மதுரைக்காஞ்சி அடிகளில், வயலில் உள்ள பயிர்கள் நன்கு வளர்ந்திட 'இடர்' என்னும் கருவியைக் கொண்டு, குளங்களில் உள்ள நீரை, தொழுவர் இனமக்கள் வரிசை வரிசையாக நின்று நீர் இரைக்கும் தொழில் புரிபவர் என்று கூறுவதில், தொழுவர் என்ற ஓர் இனமக்கள் சங்க காலத்தில் மருதநில வயல்வெளியில் நெற்கதிர்களைக் காத்தல், அறுத்தல், நீர்இரைத்தல் போன்ற பணிகளை மேற்கொண்ட பணியாளர்களாக இருந்திருக்கின்றனர் என்பது புலப்படுகின்றது.

வினைஞர்

களமர், தொழுவர் என்ற இனங்களைப் போன்றே வினைஞர் என்ற ஓர் இனமக்களும் மருத நிலத்தில் வாழ்ந்திருக்கின்றனர். வினைஞர் என்ற சொல்லைப் பற்றி Tamil Lexion

கூறுகையில் 'தொழில் வல்லோர்' என்று குறிப்பிடுகின்றது. Tamil Lexion கூறுவதைப் போன்றே சிலப்பதிகாரமும் வினைஞரும், களமரும் சேர்ந்து பேரொலி எழுப்பியதை,

“கருங்கை வினைஞரும் களமரும் கூடி

ஒருங்கு நின்று ஆர்க்கும் ஒலியே” (Venkatasamy Nattar, 2011)

என்ற அடிகளில், வலிமையான கையினையுடைய கைத்தொழிலாளரும் (வினைஞர்), களமரும் தம்முட்கூடி ஒருங்கே நின்று ஆர்ப்பரிக்கின்றனர்' என்று கூறுவதில் வினைஞர் என்பவர் கைத்தொழிலைச் செய்கின்றவர்கள் என்று குறிப்பிடுவதினால், மருதநிலத்தில் உழவு செய்தவர்கள் மட்டுமன்றி கைவினைப் பொருட்கள் செய்தவர்களும் வாழ்ந்தனர் என்பதை இச்சிலப்பதிகார அடியின் மூலம் வெளிப்படுகின்றது. இம்மக்கள் கைவினைப் பொருட்கள் செய்தலை தொழிலாகக் கொண்டு வாழ்ந்தவர்களாகத் தெரியவில்லை. இம்மக்கள் உழவுத் தொழிலையும் மேற்கொண்டவர்களாக,

“ஒலிந்த பகன்றை விளைந்த கழனி

வன்கை வினைஞர் அரிபறை இன்குரல் (Nagarajan, 2004)

என்ற மதுரைக் காஞ்சி அடிகளில், 'தாழ்ந்து வளர்ந்த நெல் முற்றிய வயல்களில் அந்நெல்லை வலிய கைகளால் அறுப்பவர் (வினைஞர்) என்றும் கூறுவதினால், இம்மக்கள் வேளாண்மைத் தொழில் செய்தவர்களாகவே அதாவது வேளாண்மைத் தொழிலாளராக (பெருநிலக்கிழாராக அல்லாமல்) மட்டுமே வாழ்ந்தவர்களாக இருக்கவேண்டும். வினைஞர் என்ற ஓர் இனமக்கள் மருதநிலத்தில் உழவு மேற்கொண்டு பெரு நிலக்கிழாராக வாழ்ந்தவர்கள் என்ற குறிப்பு சங்கப்பாடல்களில் கிடைக்காத நிலையில், இம்மக்கள் மருத நிலத்தில் வாழ்ந்த ஏழ்மையான மக்கள் என்று கருத இடமளிக்கிறது.

கிளைஞர்

கிளைஞர் என்ற ஓரினப் பெயர்ச் சொல்லைப் பற்றி கழகத் தமிழ் அகராதி உறவோர், தோழர் மருதநிலமக்கள், உறவினர், நட்பினர், உளவர், கூட்டத்தார் என்று பலபொருள் தருகின்றது [11]. அகராதி கூறும் உறவினர் என்ற கூற்றிற்கு இணங்க,

“முறை புரை விரலின் கண்ணீர் துடையா

யாம் அவன் கிளைஞரேம் அல்லேம்” (Balasubramaniyan, 2007)

என்ற புறநானூற்று அடிகளில், 'உறவினர்களைத் தாங்கவும் கிளைஞர் (நண்பர்) பெருகவும், சுற்றத்தார் அல்லாதார் சுற்றத்தார் போலப் பொருந்தி நடக்கவும் ஊக்கத்தோடு சென்று பெறலரும் நன்கலம் எய்தத் தலைவன் சென்றான்' என்று கூறுவதிலும் கிளைஞர் என்ற பெயர்ச் சொல்லிற்கு உறவினர், நட்பினர் என்ற பொருளில் விளங்குவதைக் காணலாம். இதனைப் போன்றே,

“எந்தை திமில், இது நுந்தை திமில் என

வளை நீர் வேட்டம் போகிய கிளைஞர்

திண் திமில் எண்ணும் தண் கடற் சேர்ப்ப” (Balasubramaniyan, 2007)

என்ற நற்றிணைப் பாடல் அடிகளிலும், “கடலிற்கு மீன்பிடிக்கச் சென்ற பரதவர்கள் மீன்பிடித்துக் கொண்டு திரும்புகையில், கரைதனில் இருக்கும் சுற்றத்தார் (கிளைஞர்) இது எந்தை

படகு, அது நுந்தை படகு என்று எண்ணுவர்” என்று கூறுகிறது. இவற்றினைக் கொண்டு கிளைஞர் என்ற ஒரு பெயர்ச்சொல் உறவினர்களை, நண்பர்களைக் குறிக்கும் பெயர்ச்சொல்லாகவே இருந்திருக்கிறது என்பது புலப்படுகிறது.

கடைஞர்

கடைஞர், கடைசியர் என்பவர்க்குத் தாழ்ந்தவர்கள் என்ற ஒரு பொருளும் உண்டு. கடைஞர் என்ற சொல்லிற்குப் புறநானூறு ‘களைபறிக்கும் வேலை பார்ப்பவர்’ என்ற பொருளில்,

**“கொண்டைக் கூழைத் தண் தழைக் கடைசியர்
சிறுமாண் நெய்தல் ஆம்பலொடு கட்கும்
மலங்கு மிளிர் .....”** (Balasubramaniyan, 2007)

என்ற அடிகளில், ‘மலங்கு மீன்கள் துள்ளும் வயல்வெளியில் கடைசியர் (உழுத்தியர்) நெய்தல் மலருடன் ஆம்பல் மலரையும் சேர்த்துக் கட்டிய மலரினைத் தம் கொண்டையில் சூடியவாறு களைப் பறித்தனர்’ என்று கூறுகிறது. இதன்வழி களமர் களத்து வேலைகளைச் செய்ததைப் போன்றே களைபறிக்கும் ஓரினமாக இவர்கள் இருந்திருக்கின்றனர். களை பறிக்கும் தொழிலை மேற்கொண்டவர்களாதலால் ‘களைஞர்’ என்ற சொல்லே ‘கடைஞர்’ என்றும் திரித்து வழங்கப்பட்டிருக்கலாம் என எண்ணத் தோன்றுகிறது.

மள்ளர்

‘மள்ளன்’ என்ற சொல்லிற்குச் சூடாமணி நிகண்டு ‘திண்மையானவர் (Soodamani Nikantu, 2004) என்றும், ‘படைத்தலைவன்’ (Divagara Nikandu, 2004) என்று திவாகர நிகண்டும், ‘மருதநிலத்தில் வாழ்வோன்’ (Pingkala Nikantu, 2004) என்று பிங்கல நிகண்டும் பொருள் தருகின்றன. பிங்கல நிகண்டும் சூடாமணி நிகண்டும் கூறியதைப் போன்றே இவர்கள் வீரர்கள் என்ற பொருளில்,

**“முதூர் வாயில் பனிக் கயம் மண்ணி
மன்ற வேம்பின் ஒண்குழை மலைந்து
தெண் கிணை முன்னர்க் களிற்றின் இயலி
வேம் போர்ச் செழியனும் வந்தனன் எதிர்ந்த
வம்ப மள்ளரோ பலரே”** (Balasubramaniyan, 2007)

என்ற புறநானூற்றுப் பாடலடியில், ‘பாண்டிய நெடுஞ்செழியனின் வீரச்சிறப்பினை விளக்குவதற்காக இடைக்குன்றார் கிழார் ‘வேம்பு மாலையைச் சூடிவந்த பாண்டிய நெடுஞ்செழியனை எதிர்த்து வந்த வீரர்கள் (மள்ளர்) பலராக இருந்தாலும் அவர்களுள் அஞ்சுபவர் உளரோ என்று கூறுவதில், மள்ளர் என்றழைக்கப்பட்டவர்கள் படையில் போர்புரியும் வீரர்கள் என்பதனை விளக்குகிறது. இப்பாடல் புறநானூற்றுப் பாடலாதலால், புறநானூறு போர் சிறப்பை மட்டுமே கூறும் என்ற நிலையில் மள்ளர் என்ற பெயர்ச்சொல் வீரர் என்ற பொருளில் குறிப்பிட்டிருக்கலாம். அதுவே அகப்பாடலில், இயல்பான வாழ்வினை

மேற்கொள்பவரிடத்து வேறுவிதமாக அமைந்திருக்கலாமெனக் கலித்தொகையை உற்று நோக்குகையில்,

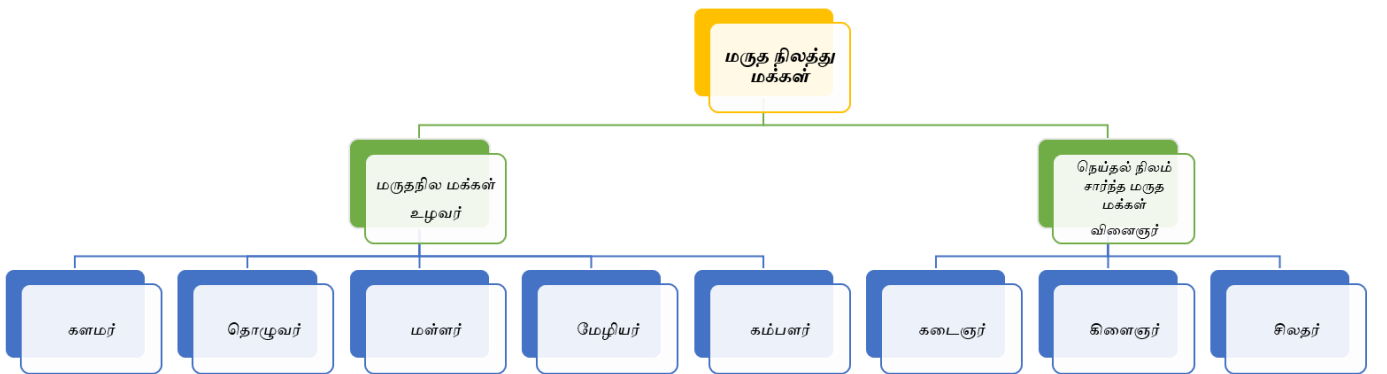
“நீறு எடுப்பவை, நிலம் சாடுபவை

மாறு ஏற்றுச் சிலைப்பவை மண்மழப் பாய்ப்பவையாய்

துளங்கு இமில் நல்ஏற்றினம் பல - களம்புகும்

மள்ளர் வனப்பு ஒத்தன்” (Viswanathan, 2004)

என்று கூறுவதிலும் முல்லை நிலத்துக் கோவலர்கள் ஆநிரைகளை மேய்க்க ஒட்டிச் செல்லுகையில், அவ்வாநிரைகளோடு பொருத மேய்ச்சல் நிலத்திலேயுள்ள கொழுவிய எருதுகள் மண்ணைக் காலால் கிளரியவாறு எதிர்த்து நின்றன. அவ்வாறு அவ்வெருதுகள் நின்றது, பகைநாட்டு வீரர்களை எதிர்த்து நின்ற வீரர்களைப் (மள்ளரைப்) போன்று இருந்தது என்று கூறுவதில் மள்ளர் என்றழைக்கப்பட்டோர் போர்புரியும் வீரர் என்பது தெரிய வருகின்றது. இம்மள்ளர்கள் மருதநிலத்திற்கு உரியவர் என்று கூறுவதினால் மள்ளர் என்ற பெயர்ச்சொல் வழக்கம், இயல்பாகச் சுற்றித்திரிந்த மனிதனின் வளர்ச்சியில் மருதநிலம் உருவாகி, மருத நிலத்தால் மன்னராக உருவாகிய காலத்துப் போர் நிகழ்விற்காக உருவாக்கப்பட்ட மருத நிலத்தாரே ‘மள்ளர்’ என்று உணர முடிகிறது. இதனைப் போன்றே ‘கம்பளர்’, ‘சிலதர்’, ‘மேழியர்’ (உழவு (ஏர்) ஓட்டுபவராக இருந்திருக்கலாம். உழுகருவிக்கு ‘மேழி’ என்ற பெயர் உண்டு) (கம்பளர்- கொங்கு நாட்டுப் பகுதியில் இச்சொல்லை ‘கம்மாளர்’ என்று கூறுகின்றனர். இச்சொல் குறிப்பிடும் இனம் ஆசாரியார்கள் உழவுக்கு வேண்டிய கலப்பை, வண்டி செய்து கொடுக்கும் நபரே கம்மாளர்) என்ற இனக்குழுப் பெயர்ச் சொற்களும் மருதநிலத்தில் வாழ்ந்த மக்களாகப் பிற்கால இலக்கண நூலாளர்கள் குறிப்பிட்டிருந்தாலும், இவ்வினங்களைப் பற்றியதான குறிப்புகள் எவையும் இலக்கியங்களில் அறிய இயலவில்லை. இருப்பினும் இவ்வின மக்களும் மேற்குறிப்பிட்ட இனத்தாரைப் போன்றே மருதம் மற்றும் மருதம் சார்ந்த நெய்தல் நிலத்தில் வாழ்ந்தவர்களாகவே இருக்க வேண்டும். இதன்படி,

என்ற நிலையில் மருத நிலத்தில் வாழ்ந்த மக்களாக உழவர், களமர், தொழுவர், மள்ளர், மேழியர், கம்பளர் போன்றோர் உழவு, களம், அறுவடை, களைபறித்தல் போன்ற தொழிலை முதன்மைத் தொழிலாகவும்; வினைஞர், கடைஞர், கிளைஞர், சிலதர் போன்றோர்

மருத் நிலத்திலுள்ள உயர் பண்ணையார்களிடம் பணி மேற்கொண்டவர்களாக இருக்கக் கூடுமென எண்ணத் தோன்றுகிறது.

முடிவுரை

இதன்வழி இயல்பாக வாழ்ந்த குறிஞ்சி நில மக்களிலிருந்து ஆயர்கள் பிரிந்த பின்னர், ஆயர்களிடத்தே தாம் மேற்கொள்ளும் தொழில் அடிப்படையில் ஆட்டிடையர் மாட்டிடையர் என்று பிரிவுகள் தோன்றி, அப்பிரிவுகளின் வளர்ச்சி நிலையாக மருதநிலத்து வேளாண் மக்களுள் செல்வந்தன் வறியவன், பண்ணையார், கூலியாள் என்ற பிரிவுகள் தோன்றியுள்ளதை அறிய முடிகின்றது.

மருதநிலமும், நெய்தல் நிலமும் நீர்வளத்தினால் செழிப்புற்று விளங்கியமையால் இந்நிலத்திலேயே பல்வேறு தொழில் புரிவதற்கு ஏற்றச் சூழல் மருதம் மற்றும் நெய்தல் நிலங்கள் பெரிதாக வேறுபாடுகளின்றி இரண்டு நிலங்களில் வாழ்ந்த மக்களும் தொழில் பரிமாற்றம் (மருதத்தில் உள்ளவன் மீன் பிடித்தலும், நெய்தலில் உள்ளவன் வயலில் வேலை பார்த்தலும்) கொண்டிருக்கின்றனர் என்ற நிலையில், மலையும் காடும் ஒரு தன்மைத்த நிலங்கள் என்றும், அங்கு வாழ்ந்த மக்களினங்கள் இயற்கையான வாழ்வியலை மேற்கொண்டார்கள் என்பதும்; மருதம் நெய்தல் ஒருதன்மைத்தவை என்றும், அங்கு வாழ்ந்த மக்கள் பொருளால் உயர்ந்தவர் என்ற நிலையில் ஒரு வகையினங்களாக இருந்தனர் என்று கூறுவது பொருந்தும். பாலை நிலத்து மக்கள் இரண்டு நிலங்களில் வாழ்ந்தவர்கள் (குறிஞ்சி முல்லை) என்றமையால் அவர்கள் காடு மலையின மக்கள் இனங்களோடு ஒன்றியவர் என்று கூறுதலும் பொருந்தும்.

மேற்காணும் நிலப்பகுப்பு முறைகளும், மக்களின் பரிணம வளர்ச்சியையும் உற்று நோக்கினால் நாம் ஒரு தெளிந்த முடிவிற்கு வரக்கூடும். அது, வேளாண்மை என்பது ஒரு சமூகத்திற்கான தொழிலாக இருந்திருக்க வாய்ப்பில்லை 'எங்கள் சமூகத்திற்கான தொழிலாக வேளாண்மை இருந்தது' என்று எச்சமூகத்தார் உரைத்தாலும் அது தவறான கூற்றாகும். வேட்டைத் தொழிலை மேற்கொண்டோரின் வளர்ச்சி வேளாண்மை, வேளாண்மையின் வளர்ச்சி பல தொழில்கள் என்பதுதான் நிதர்சனமான உண்மை.

References

Balasubramanian, K.V., (Chief Editor), (2007), Pura Nanooru (Moolamum Uraiyum), New Century Publications, Chennai-098, India.

Balasubramanian, K.V., (Commentator), (2007), Nattrinai (Moolamum Uraiyum), New Century Publication, Chennai-098, India.

Divagara Nikandu, (Publisher Collection), (2004), Shanti Sadhana Publishing House, Chennai-098, India.

Govindaraja Mudaliar, (1998), Nambi Vilakkam Agaporul, Thennindia Noorpathippu Kazhagam, Chennai, India.

Ilampuranar urai, (2011), Tolkāppiyam Porulatikaram, Saratha Pathippagam, Chennai-014, India.

Kathiravelpillai, Q., Tamil Dictionary, (1910), First Volume, Madurai Tamil Sangam Publication, Madurai-625001, India.

Nagarajan, V., (Commentator), (2004), Pathupattu Second Volume, Maduraikanchi (Moolamum Uraiyum), New Century Publications, Chennai- 098, India.

Pingkala Nikantu (Publisher Collection), (2004), Shanti Sadhana Publishing House, Chennai-098, India.

Puliyur Kesigan, (1999), Aga Nanooru (Moolamum Uraiyum), Seventh Edition, South India Saiva Siddhanta Works Publishing Society Ltd, India.

Puliyur Kesigan, (Commentator), (2010), Puraporul, Venmalai (Moolamum Uraiyum), Saratha Pathippagam, Chennai-001, India.

Soodamani Nikantu, (Publisher Collection), (2004), Shanti Sadhana Publishing House, Chennai-098, India.

Venkatasamy Nattar, N.M., (Commentator), (2011), Silapathikaram (Moolamum Uraiyum), Ramaiya Pathippagam, Chennai-014, India

Viswanathan, A., (Commentator), (2004), Kalittokai (Moolamum Uraiyum), New Century Publications, Chennai-098, India.

Funding: NIL

Acknowledgement: NIL

Conflict of Interest: NIL

About the License:

© The author 2020. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License